

**ผลของการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อย
ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ด้วยบริบทชุมชน
Effects of Enhancing English Speaking Abilities of Young Tour Guides
by Using Community-Based Training Package
through Experiential Learning Model**

เอี่ยมพร ฟุเต้มวงศ์^{1*}

(Euamporn Foutemwong^{1*})

^{1*}สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อีเมลผู้แต่งหลัก : thepsuwan@yahoo.com เบอร์โทรศัพท์ : 09 1143 6762

วันที่รับบทความ 12 มกราคม 2563

Received: Jun. 12, 2020

วันที่รับแก้ไขบทความ 27 มีนาคม 2563

Revised: Mar. 27, 2020

วันที่ตอบรับบทความ 30 มีนาคม 2563

Accepted: Mar. 30, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนสำหรับมัคคุเทศก์น้อย เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยก่อนการอบรมและหลังการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 คน ได้มาโดยเทคนิคแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนสำหรับมัคคุเทศก์น้อย แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนสำหรับมัคคุเทศก์น้อยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.29/80.24 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์; การพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of the research were to develop a training package to enhance English speaking experience in an effective community context for young tour guides, to compare the English speaking ability achievement before and after employing the training package, and to study the students' satisfaction with the training package.

The samples were 14 students studying in Prathom Suksa 3 and Prathom 4 of Wat Phra That Lampang Luang School, academic year 2019. They were selected by purposive sampling method. Three research instruments were the training package, the English speaking ability test and the questionnaire on students' satisfaction towards the training package. Data were analyzed by using basic static data such as percentage, average mean, standard deviation and t- test statistic.

The results revealed that the efficiency of the training package was at 81.29/80.24. The students' English speaking abilities achievement after employing the training package was higher than before with statistical significance at 0.05 and students' satisfaction with the training package was at a high level.

Keywords: Training Package through Experiential Learning Model; English Speaking

บทนำ

ปัจจุบันการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นที่นิยมมากขึ้นในหลาย ๆ ด้าน เช่น การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวคิดระหว่างกันและกัน ถ่ายทอดความรู้ความคิดทางวิชาการ การศึกษา และวิทยาการอื่น ๆ รวมถึงกิจกรรมบันเทิง ซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษสอดแทรกควบคู่กับภาษาไทย แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น คนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและพยายามเรียนรู้ เพื่อจะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ โดยผ่านกระบวนการศึกษาเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารแนวคิดระหว่างกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่ระบุความสำคัญของภาษาต่างประเทศว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการต่อยอดการศึกษาขั้นสูงของผู้เรียนต่อไป ภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดให้เป็นภาษาต่างประเทศที่ต้องเรียนรู้ตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2 ตั้งอยู่ในพื้นที่ของวัดพระธาตุลำปางหลวงอันเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดลำปางที่ถูกจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน โรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงนี้ได้ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2464 มีพื้นที่ 12 ไร่ 3 งาน จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 123 คน แบ่งตามระดับชั้นที่เปิดสอนดังนี้คือ ระดับชั้นอนุบาลจำนวน 49 คน เป็นชาย 22 คน หญิง 27 คน และระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 74 คนเป็นชาย 41 คน หญิง 33 คน โรงเรียนนี้ได้จัดสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่นักเรียนบ้างโดยจัดเป็นช่วงเวลาลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ หนึ่งในกิจกรรมเสริมคือกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษโดยจัดเป็นชมรมภาษาอังกฤษเปิดให้ผู้สนใจในภาษาอังกฤษเข้าร่วมกิจกรรมที่จัด เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ แต่นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร จากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับทัศนคติ

ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยาก เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละวันไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษที่บ้านหรือชุมชน ประกอบกับเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียนส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม วิธีชีวิตและความเป็นอยู่ในชุมชนของนักเรียนจึงทำให้การใช้ภาษาในการสื่อสารของนักเรียนไม่พัฒนามากนัก และไม่เห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเยี่ยมชมวัดพระธาตุลำปางหลวง ซึ่งเป็นศาสนสถานที่สำคัญและตั้งอยู่พื้นที่เดียวกันกับโรงเรียนต่อเนื่องตลอดทั้งปี ซึ่งจัดเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นช่องทางในการพัฒนาการเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยการจัดการฝึกอบรมให้นักเรียนเป็นมัคคุเทศก์น้อยผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ เนื้อเรื่องที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นเรื่องใกล้ตัวภายในชุมชน คือเรื่องของการนำเที่ยววัดพระธาตุลำปางหลวง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยยึดแนวความคิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) ซึ่งได้อธิบายถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของประสบการณ์และการสะท้อนผลในการเรียนรู้ รวมถึงการเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีวัฏจักรของกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการรับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ขั้นตอนการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ขั้นตอนการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และขั้นตอนการทดลองประยุกต์หลักการไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ผู้วิจัยเชื่อว่าแนวทางนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เดิมกับภาษาที่ใช้สื่อความหมาย เชื่อมโยงประสบการณ์ในห้องเรียนและการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ในการดำเนินกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการพิจารณาประสบการณ์ที่ได้รับจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม คำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรได้รับ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวสอดคล้องกับสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยึดหลักการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงทั้ง 4 ด้าน คือ ทางกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ (ทิศนา ขัมมณี. 2557) มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียน อยากลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เป็นรากฐานของการพัฒนาความคิด และสามารถนำความคิดหรือสมมติฐานเหล่านั้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ต่อไป นอกจากนั้นผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องราวของวัด ประวัติของวัด และสถานที่สำคัญของวัดพระธาตุลำปางหลวงทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์ ความรัก ความภูมิใจ ความหวงแหนในทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชุมชนจนสามารถถ่ายทอดออกมาได้ ยังสามารถใช้เวลาวางนำความรู้ทักษะที่ได้จากการอบรมไปประกอบอาชีพอิสระในวันหยุดเพื่อหารายได้พิเศษเพื่อนำมาใช้เป็นทุนการศึกษา เป็นการปูพื้นฐานความรู้ด้านอาชีพด้วยการเป็นผู้นำเที่ยวอีกด้วย (หทัยวรรณ จันทรอยู่. 2558) นอกจากนี้ยังให้ประโยชน์ต่อสถานศึกษาตามพันธกิจและเป้าประสงค์ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการเนื้อหาสาระทุกกลุ่มวิชาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี มีความรู้

ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน และสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุขต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนที่เรียนอยู่โรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงที่มีพื้นที่อยู่ในบริเวณวัดพระธาตุลำปางหลวง ทำการจัดอบรมผู้เรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการพูดแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความรักความหวงแหนความรู้ และเข้าใจในประวัติศาสตร์ชุมชนของผู้เรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์

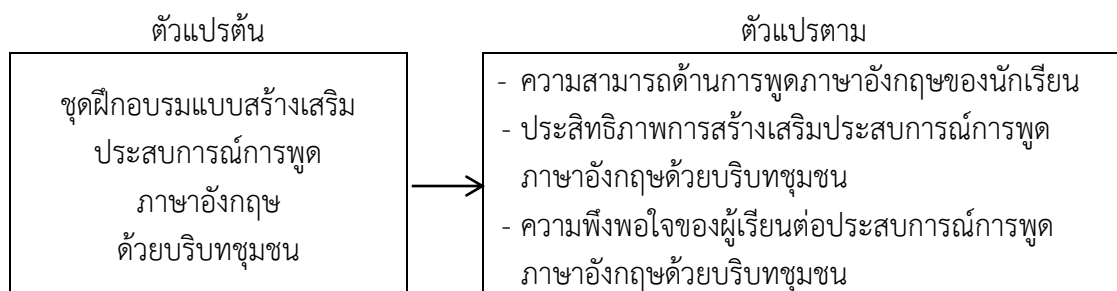
- 1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนสำหรับมัคคุเทศก์น้อย
- 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยก่อนการอบรมและหลังการอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน
- 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน

ขอบเขต

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 2 ปีการศึกษา 2562 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
2. พื้นที่การศึกษาคือวัดพระธาตุลำปางหลวงและโรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 2 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

กรอบแนวคิด/สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แนวคิดทฤษฎีหลักการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบเน้นประสบการณ์ตามแนวคิดของ Kolb เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยและระเบียบวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2 ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน รวมจำนวน 14 คน ได้มาโดยใช้เทคนิคแบบเจาะจง โดยกำหนดเกณฑ์ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 2.5 ขึ้นไป

2. ตัวแปรที่ศึกษา

นวัตกรรม	ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน
ผลที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม	1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 2. ประสิทธิภาพการสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน 3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการฝึกอบรมและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยจัดทำเป็นเอกสารการฝึกอบรม จำนวน 5 ชุด ชุดละ 8 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง แต่ละชุดประกอบด้วย ชื่อชุดฝึกอบรม คำชี้แจง จุดประสงค์ การฝึกอบรม เวลาที่ใช้ เนื้อหา แผนการฝึกอบรม ประกอบด้วย ชุดที่ 1 การต้อนรับ ชุดที่ 2 การแนะนำวัดพระธาตุลำปางหลวง ชุดที่ 3 การแนะนำสถาปัตยกรรมในเขตพุทธาวาส ชุมประตู่โขง ชุดที่ 4 การแนะนำสถาปัตยกรรมในแนวแกนสำคัญ แนวแกนหลัก ทิศตะวันออก-ตะวันตก วิหารหลวง พระธาตุเจดีย์ วิหารพระเจ้าศิลาแนวแกนรอง ทิศเหนือ-ใต้ วิหารพระพุทธรูป วิหารน้ำแต้ม และชุดที่ 5 การแนะนำสถาปัตยกรรมนอกแนวแกนสำคัญ วิหารต้นแก้ว ชุมพระพุทธรูป

2. แบบประเมินความรู้ด้านเนื้อหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยากระหว่าง 0.50-0.78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.81 ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบเท่ากับ 0.86 ได้กำหนดประเด็นการประเมิน ทั้งสิ้น 3 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาษาหรือเนื้อหา ความถูกต้อง และความคล่องแคล่ว

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน แบ่งหัวข้อในการสอบถาม 5 ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านสื่อและอุปกรณ์ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสถานที่ และด้านเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้ออกแบบชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน มีทั้งหมด 5 ชุด แต่ละชุดมีการดำเนินงานดังนี้

ชุดที่ 1 การต้อนรับ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเนื้อหาเกี่ยวกับการกล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยว และการแนะนำตนเองให้แก่ผู้เรียน โดยทำการสอนด้านคำศัพท์ ส่วนงานการทักทาย การกล่าวลา และการแนะนำตนเอง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติและทำการประเมินผลท้ายการฝึกอบรม

ชุดที่ 2 แนะนำวัดพระธาตุลำปางหลวง ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเนื้อหาเกี่ยวกับวัดพระธาตุลำปางหลวง สอนคำศัพท์ส่วนที่เกี่ยวข้อง แนะนำเนื้อหาที่เตรียมไว้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและสถานที่จริง ก่อนที่จะประเมินผลท้ายการฝึกอบรม

ชุดที่ 3 แนะนำสถาปัตยกรรมในเขตพุทธาวาส ชุมประตู่โขง ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเนื้อหาสอนคำศัพท์ส่วนที่เกี่ยวข้อง แนะนำเนื้อหาที่เตรียมไว้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ ฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียน และสถานที่จริงก่อนที่จะประเมินผลท้ายการฝึกอบรม

ชุดที่ 4 แนะนำสถาปัตยกรรมในแนวแกนสำคัญ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเนื้อหาทำการสอนคำศัพท์ส่วนที่เกี่ยวข้อง แนะนำเนื้อหาที่เตรียมไว้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและสถานที่จริงก่อนที่จะประเมินผลท้ายการฝึกอบรม

ชุดที่ 5 แนะนำสถาปัตยกรรมนอกแนวแกนสำคัญ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเนื้อหา สอนคำศัพท์ส่วนที่เกี่ยวข้อง แนะนำเนื้อหาที่เตรียมไว้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและสถานที่จริงก่อนที่จะประเมินผลท้ายการฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรกเป็นผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบประเมินทักษะมารวมกันจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ส่วน 80 ตัวหลังได้จากการทำกิจกรรมหลังเรียนจบเรียนทั้งหมด คะแนนที่ได้จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจโดยให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. แบบประเมินความรู้ด้านเนื้อหา และ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยากระหว่าง 0.50-0.78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.81 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน แบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตามหลักจุดกึ่งกลาง (Midpoint) ของช่วงระดับคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยกำหนดระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความคิดเห็น
4.50 – 5.00 หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49 หมายถึง	ระดับมาก
2.50 – 3.49 หมายถึง	ระดับปานกลาง

1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

3. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรกเป็นผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบประเมินทักษะมารวมกันจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ส่วน 80 ตัวหลังได้จากการทำกิจกรรมหลังเรียนบทเรียนทั้งหมด คะแนนที่ได้จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนจำนวน 5 ชุด ภาควิชาความรู้ในเนื้อหาที่ฝึกอบรมผู้เรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น มีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มขึ้น ส่วนด้านทักษะการพูดนั้นได้ประเมินเป็นรายบุคคล ในการประเมินผู้อบรมใช้ข้อสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 20 คะแนน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเป็นรายบุคคลมีผลการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมชุดที่ 1 พบว่าจากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับการแนะนำตัวเองของผู้เรียน ผลจากการทดสอบก่อนเรียนพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.43 หลังจากผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการอบรมแล้วจึงทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม ซึ่งพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 15.36 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมชุดที่ 2 พบว่าจากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับแนะนำวัดพระธาตุลำปางหลวง ผลจากการทดสอบก่อนเรียนพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.36 หลังจากผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการอบรมแล้วจึงทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม ซึ่งพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.01 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมชุดที่ 3 พบว่าจากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับการแนะนำสถาปัตยกรรมในเขตพุทธาวาส ผลจากการทดสอบก่อนเรียนพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.71 หลังจากผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการอบรมแล้วจึงทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิมพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมชุดที่ 4 พบว่า จากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับการแนะนำสถาปัตยกรรมในแนวแกนสำคัญ ผลจากการทดสอบก่อนเรียนพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.29 หลังจากผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการอบรมแล้วจึงทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิมพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.5 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมชุดที่ 5 พบว่า จากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับการแนะนำสถาปัตยกรรมนอกแนวแกนสำคัญ ผลจากการทดสอบก่อนเรียนพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.5 หลังจากผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการอบรมแล้ว

จึงทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิมพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.36 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ในภาพรวมผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน 16.26 จากคะแนนเต็ม 20 สูงกว่าคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 11.85

2. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างอบรมและหลังการอบรมและแบบประเมินทักษะมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพคะแนนที่ได้จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E1/E2

ระหว่างการฝึกอบรม				หลังการฝึกอบรม			
n	($\bar{X}$)	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ	n	($\bar{X}$)	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ
14	16.25	3.29	81.29	14	24.07	2.49	80.24

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 พบว่า นักเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.29/80.24 ซึ่งประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งตรงวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษ ด้วยบริบทชุมชนสำหรับมัคคุเทศก์น้อยสามารถวิเคราะห์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรม

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.57	.51	มากที่สุด
2. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับกิจกรรม	4.36	.50	มาก
3. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมเน้นของจริงและเป็นสื่อที่มีอยู่ในชุมชน	4.64	.50	มากที่สุด
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ซักถาม	4.71	.47	มากที่สุด
5. กิจกรรมการฝึกอบรมน่าสนใจและสนุกสนาน	4.64	.50	มากที่สุด
6. กิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจในตนเอง กล่าวพูด กล่าวแสดงออก	4.43	.51	มาก
7. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนพูดได้คล่องขึ้น	4.36	.50	มาก
8. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนสนใจอยากเรียนมากขึ้น	4.36	.50	มาก
9. สามารถนำทักษะที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.36	.50	มาก
10. สถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมกับกิจกรรมการฝึกอบรม	4.29	.47	มาก
11. สถานที่ฝึกอบรมมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการฝึกอบรม	4.29	.47	มาก
12. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.29	.47	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	.42	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประเด็นที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือเปิดโอกาสให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ซักถามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 รองลงมาคือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

เน้นของจริงและเป็นสื่อที่มีอยู่ในชุมชนและกิจกรรมการฝึกอบรมน่าสนใจสนุกสนานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องผลการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของ ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.29/80.24 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษ ด้วยบริบทชุมชนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามหลักการและแนวคิดทฤษฎีในการสร้างชุดฝึกอบรมที่สอดคล้องกับอายุ ความต้องการ รวมถึงความสนใจของผู้เรียน ประกอบกับการนำเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนที่พบเห็นอยู่เป็นประจำมาเป็นเนื้อหาในการอบรมและจัดกิจกรรมอบรมยึดตามแนวคิดของ Kolb (1984) ที่กล่าวถึงหลักการสำคัญประการหนึ่ง คือ การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลาเพื่อผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ใหม่ที่ท้าทายและทำต่อเนื่องตลอดถึงนำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาปฏิบัติทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะฝึกฝนเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหทัยวรรณ จันทรออยู่ และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์น้อยพบว่าชุดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.96/84.77 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และงานวิจัยของ รุ่งทวีพรรณนา (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนอุ้งฆางวิทยาคม จังหวัดตากพบว่าเว็บฝึกอบรมนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.22/ 82.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อย ก่อนและหลังการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชนแตกต่างกัน ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม มีความตั้งใจจึงทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้ดีด้วยดี มีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียน สามารถโต้ตอบสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น มีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีความคล่องในการสื่อสารมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้คำศัพท์และเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจของผู้เรียน และการจัดอบรมที่เน้นประสบการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนสามารถพบเห็นสิ่งที่เรียนรู้เนื้อหาตามท้อบรมได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผลการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของ Kolb ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม แล้วนำมาสังเกตไตร่ตรองจนได้พบหลักการทางภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และจดจำคำศัพท์ โครงสร้างและสำนวนได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น จากการเรียนรู้ที่

เกิดขึ้นนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abdulwahed, M. (2009) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของ Kolb ศึกษาในห้องปฏิบัติการที่ภาควิชาวิศวกรรมเคมีที่ Loughborough University สหราชอาณาจักร พบว่าผลลัพธ์ของการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกัน Hamer (2000) ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ช่วยส่งเสริมการคิดการแก้ปัญหาและผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของ Anisa, I (2016) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์พบว่า ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น นอกจากนี้แล้วงานวิจัยของ Moreno-Lopez, I และคณะ (2017) เกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางในการเรียนรู้ภาษาสเปนโดยทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์พบว่า ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นและเมื่อนำเอาการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มาใช้ร่วมกับการสอนแบบดั้งเดิมทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น เอื้อมพร พูเต็มวงศ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารของกลุ่มเยาวชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวของบ้านศาลาบัวบก ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปางพบว่า กลุ่มเยาวชนที่เข้ารับการอบรมได้รับการพัฒนาขึ้นโดยมีคะแนนหลังรับการอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนเข้ารับการอบรม นอกจากนี้งานวิจัยของศิรินาถ ศรีอนันต์ และนิธิดา อติภทรนันท์ (2560) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้ และนักเรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นหลังการเรียนรู้เช่นกัน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัดพระธาตุลำปางหลวงซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในชุมชนวัดพระธาตุลำปางหลวงมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายกับสิ่งที่ผู้เรียนได้พบเห็นเป็นประจำ เนื้อหา คำศัพท์ที่ใช้เหมาะสมกับวัย และเป็นคำศัพท์ที่ได้ยินบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษารู้สึกผ่อนคลายสนุกกับการเรียนนอกห้องเรียน มีความสนใจกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนเรียนรู้จนกระทั่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินาถ ศรีอนันต์ และนิธิดา อติภทรนันท์ (2560) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นหลังการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ ยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับวิเชียร อินทรสมพันธ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นอำเภออุ้มผางจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมในชุดฝึกอบรม

มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดีมาก เช่นเดียวกับ รติมัย โยธาคามีและสุชาดา สุขทอง (2552) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยตามรอยพระศาสนาสู่เวียงฟ้าห้วยข้าวต้มสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า ผลการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทชุมชน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นเพราะชุดฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับอายุ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน รวมถึงการนำเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนที่พบเห็นอยู่เป็นประจำมาเป็นเนื้อหาในการอบรม ยิ่งไปกว่านั้นจัดกิจกรรมอบรมยึดตามแนวคิดของ Kolb (1984) ที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะได้ประสบการณ์ใหม่ที่ท้าทาย และทำต่อเนื่องมีการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาปฏิบัติทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะฝึกฝนเรียนรู้มากขึ้นอีกทั้งความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยสูงกว่าก่อนได้รับการอบรม จากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแล้วนำมาสังเกตไตร่ตรองจนได้พบหลักการทางภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และจดจำคำศัพท์ โครงสร้างและสำนวนได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมจึงทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างดีมีประสิทธิภาพหนุนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดสามารถโต้ตอบสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น มีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าชุดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เพราะชุดฝึกอบรมสร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับอายุ ความต้องการ รวมถึงความสนใจของผู้เรียน ประกอบกับการนำเรื่องราวใกล้ตัว การอบรมและจัดกิจกรรมอบรมยึดตามแนวคิดของ Kolb ดังนั้นผู้สอนและคณะผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงหลักการในการจัดการเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมต่อไป

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์น้อยก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกัน คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมเพราะผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างดี ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น มีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม เสริมสร้าง แรงจูงใจ ใฝ่เรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะใช้เนื้อหาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับชุมชน ใช้เนื้อหา คำศัพท์ที่ใช้เหมาะสมกับวัยได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา รู้สึกผ่อนคลายสนุกกับการเรียน กระตือรือร้นที่จะฝึกฝนเรียนรู้ จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด แสดงให้เห็นว่าผู้สอนควรจัดเตรียมเนื้อหาการสอนหรือจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ทิตินา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- รติมัย โยธาคำมี และสุชาดา สุขทอง. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยตามรอยพระศาสดาสู่เวียงฟ้าห้วยต้ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่งทวี พรรณนา. (2554). การพัฒนาเว็บฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม จังหวัดตาก. ภาคนิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิเชียร อินทรสมพันธ์ และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ลงในพระบรมราชูปถัมภ์. 13(1) มกราคม-เมษายน 2562. 155-166.
- ศิรินาถ ศรีอนันต์ และนิธิดา อติภักธนันท์. (2560). การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. พิษณุเวชสาร. 13(1), มกราคม – มิถุนายน, 2560, 85-96.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- หทัยวรรณ จันทรอยู่ และคณะ (2558). ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์น้อย. วิทยานิพนธ์. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เอี่ยมพร พุเต็มวงศ์ และคณะ. (2561). การพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารของกลุ่มเยาวชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวของบ้านศาลาบัวบก ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- Abdulwahed, M. (2009). Applying Kolb's Experiential Learning Cycle for Laboratory Education. *Journal of Engineering Education*. 98(3). 283-294.
- Anisa, I. (2016). Enhancing Students' English Proficiency through Experiential Learning. *International Journal of Active Learning*, 1(1).
- Hamer, L.O. (2000). The Additive Effects of Semi-structured Classroom Activities on Student Learning: An Application of Classroom-based Experiential Learning Techniques. *Journal of Marketing Education*, 22(1), 25-34.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.

Moreno-Lopez, I, et al. (2017). Transforming Ways of Enhancing Foreign Language Acquisition in the Spanish Classroom: Experiential Learning Approaches. Foreign Language Annals. 50(2). 398-409.